

Istvánfi Balázs

CV

1972-ben született Budapesten.

Népzenei tanulmányait eleinte archív népzenei felvételekről, valamint idősebb mesterek keze alatt végezte.

1997-től 2001-ig az Óbudai Népzenei Iskola tanára volt.

2006-2008 között a gödi Búzaszem Alapfokú Művészeti Iskolában tanított és megalapította a duda tanszakot, melyet volt tanítványa visz tovább.

2008-ban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzenei Tanszékére nyert felvételt.

2013-tól a Népzenei Tanszék hangszeres tanára.

2016-tól a Ward Mária Zenei Szakgimnáziumban is oktat.

2014-ben a Tallabille zenekar tagjaként a Népművészet Ifjú Mestere lett.

Szólistaként számos országba –Lengyelország, Ausztria, Németország, Írország, Franciaország, Skócia, Anglia, Litvánia, Lettország, Észtország, Japán, Belgium, Hollandia- vitte el a magyar dudazene hírét. Zeneakadémiai hallgatóként illetve tanárként játszott többek között a budapesti, a krakkói, a bécsi, a rigai és a vilniusi akadémiákon, a limericki egyetemen, a Shang-hai világkiállításon, a washingtoni Smithsonian Fesztiválon és Sebestyén Márta egyik zenészeként a 2016-os aldeburgh-i Bartók Vonóségyeseknek szentelt konferencián.

2010-ben Németh András tekerőssel duót alapított, a két hangszer sajátos hangzásvilágában rejltő lehetőségek és tradíció felmutatására.

2014-ben Vizeli Balázs hegedűssel kezdett el dolgozni. Az egykor Európa szerte oly' népszerű duda-hegedű együttesek zeneiségét szólaltatják meg historikus és tradicionális dallamokon keresztül.

A Magyar Rádió népzenei műsoraiban több felvételt-riportot készítettek vele.

Számos népzenei albumon játszott közreműködőként.

2002-2007 között három szólóalbumot készített, melyeken a tradicionális dudazene mellett saját feldolgozások, szerzemények is megszólalnak. (2002 – Szól a duda, 2003 – Toronyalja, 2007 – Idő nélkül).

Az Istvánfi Balázs-Németh András Duo 2015-ben adta ki "Aerochord" c. albumát.

Az utóbbi években figyelme nagy részét a körülbelül 100 évvel ezelőtti fonográfus dudafelvételek tanulmányozására fordította. Zenészként Bartók Béla, Kodály Zoltán, Lajtha László, Dincsér Oszkár, Manga János gyűjtéseinek hiteles és életszerű megszólaltatását tartja szem előtt.

Kezdetől fogva érdekelte a hangszer készítése is.

Ismereteit a Néprajzi Múzeum Hangszergyűjteményében végzett kutatásnak illetve idősebb dudások útmutatásának és többéves kísérletezésnek köszönheti.

Egyik tradicionális hangszere 1999-ben a Magyar Népi Iparművészeti Tanács országos pályázatán nagydíjat nyert.

Később anyaghasználatban, ornamentikában és hangszer-kialakításban egyéni utakat is bejárt. Eközben sok segítséget és szakmai támogatást kapott neves hangszerész-mesterektől. Munkái sikerrel szerepeltek Ausztriában, Németországban, Franciaországban és több magyarországi kiállításon is.

1998 óta saját készítésű hangszereken játszik.